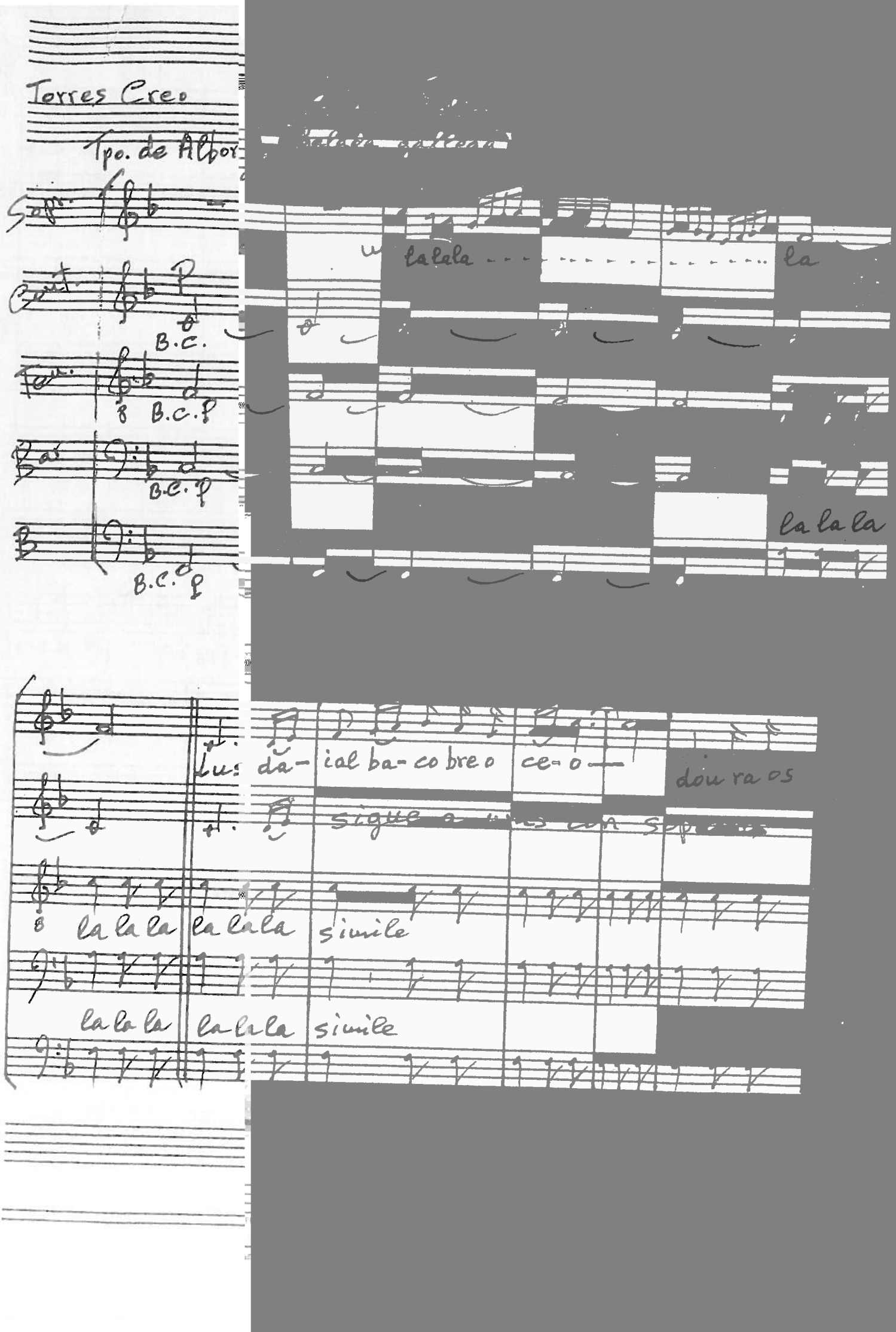Torres Creo
Tpo. de Albor
B.C.
B.C.
B.C.
la la la
la la la
da- ial ba- co bre o ce- o
dou ra os
la la la la la la simile
la la la la la la simile
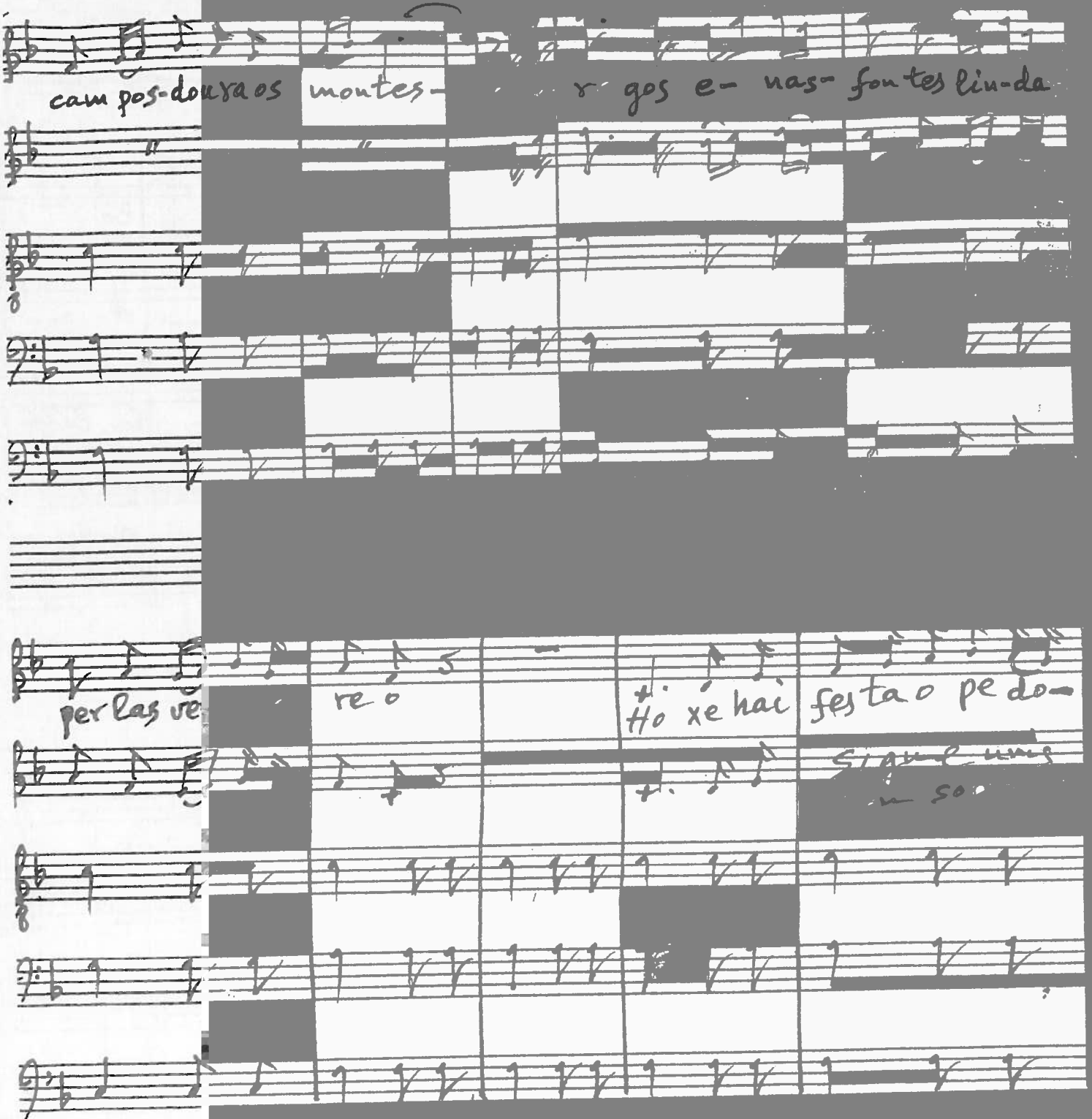
campos-douraos montes- r gos e- nas- fontes liu-da
per las ve re o
Ho xe hai festa o pe do-

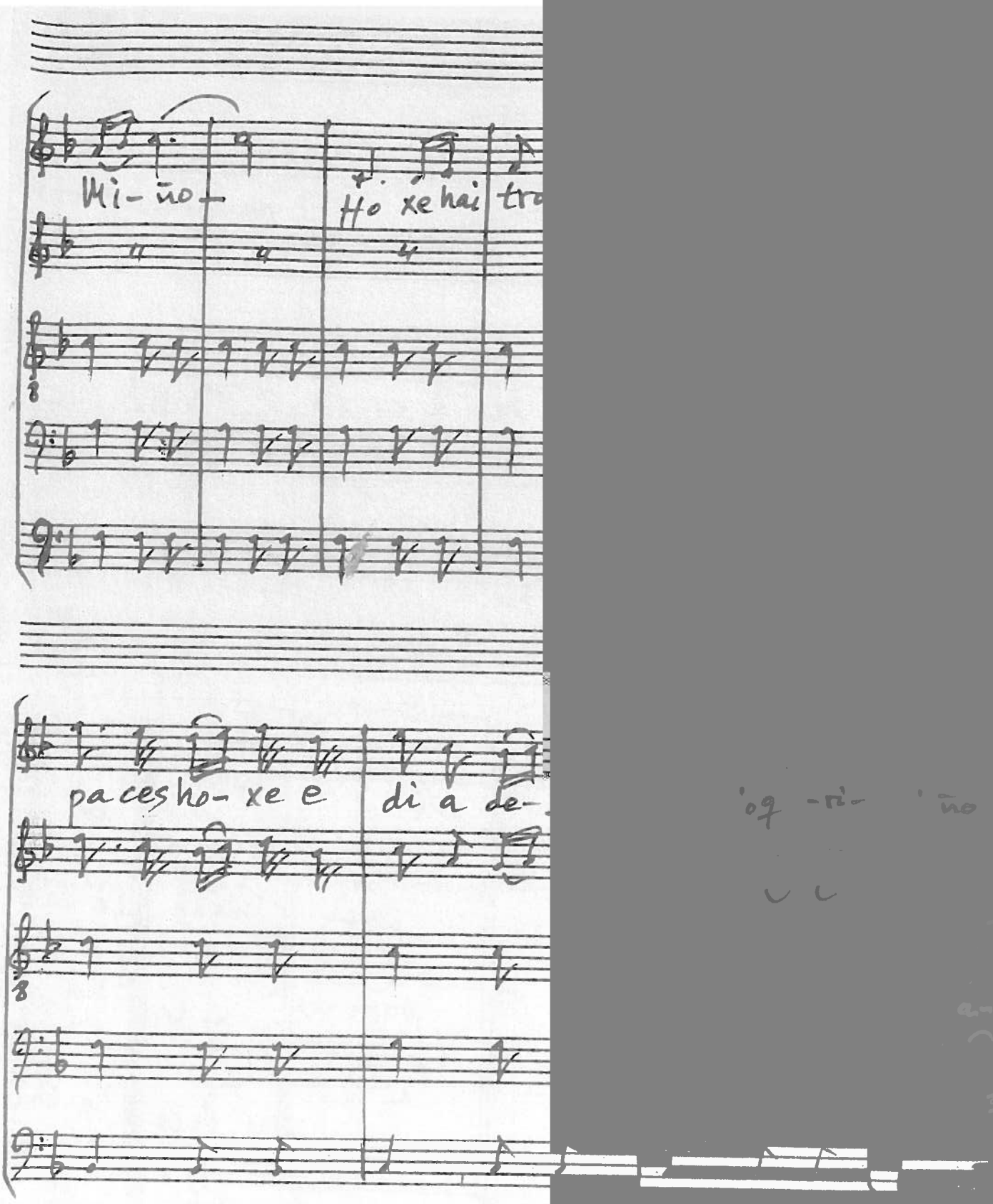
Mi-ño
Ho xe hai tro
pa ceṣho-xe e
di a de-

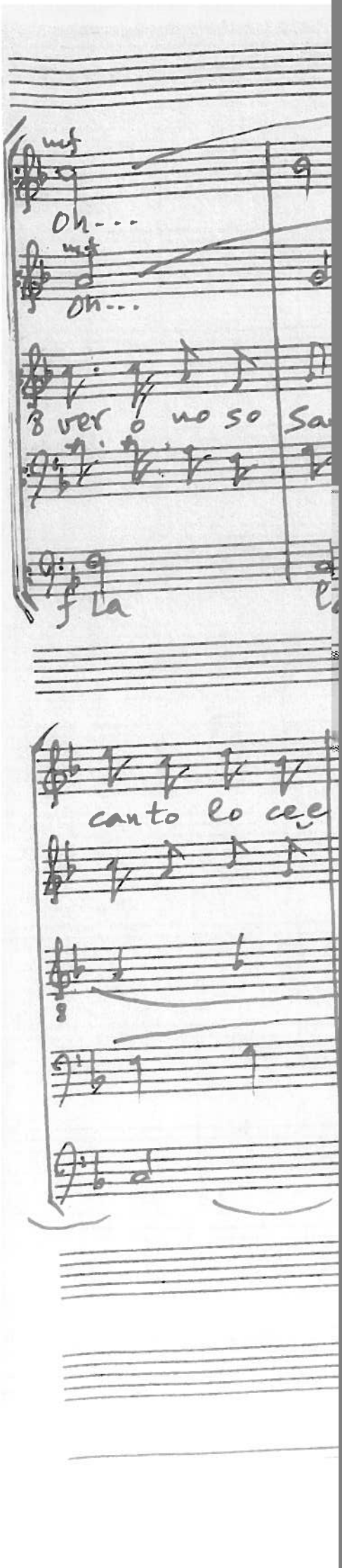
mf
Oh...
mf
Oh...
8 ver o no so
f La
canto lo ce,e
8

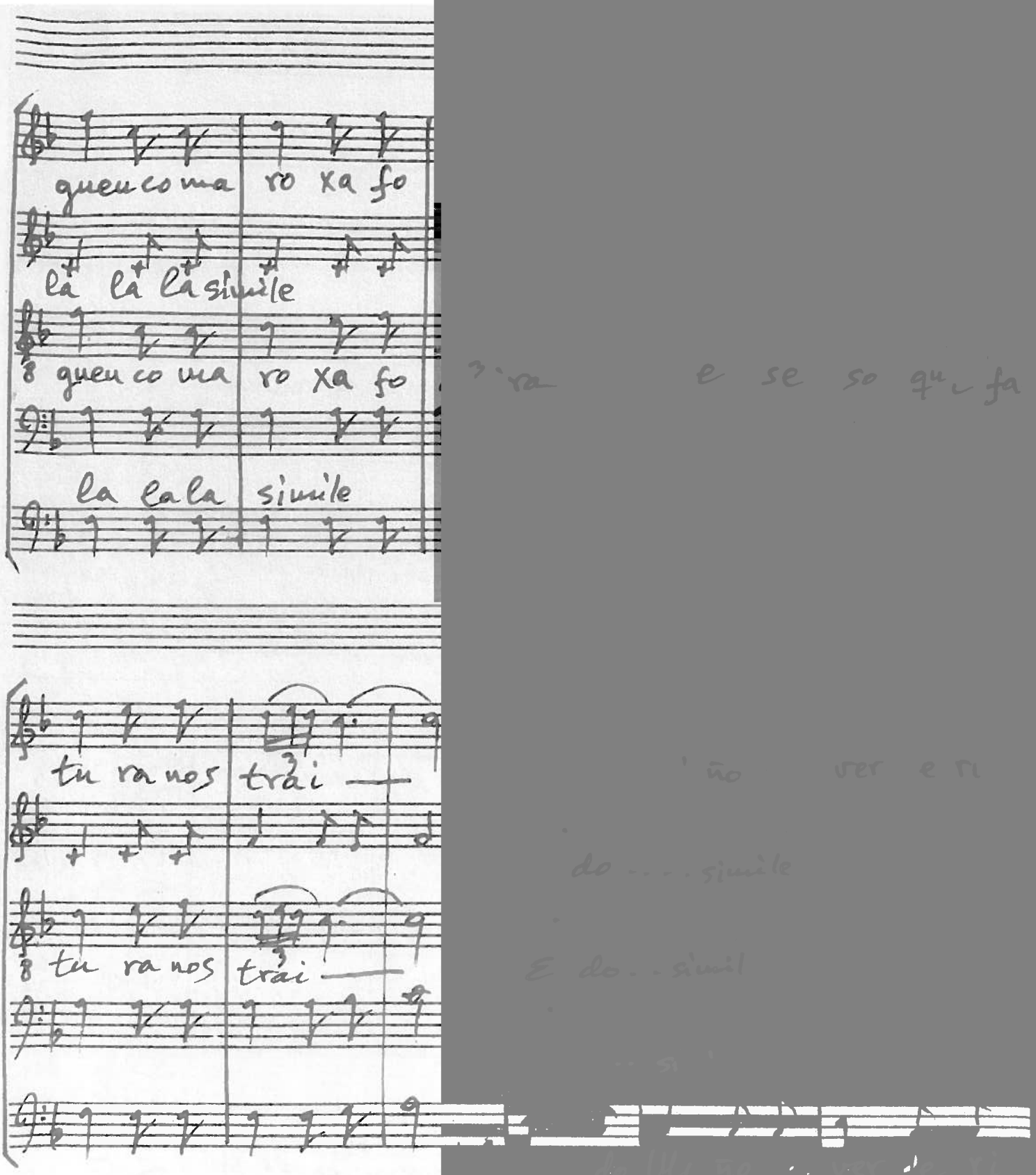
queu co ma ro xa fo
la la la simile
queu co ma ro xa fo
la la la simile
tu ra nos trái —
tu ra nos trái —

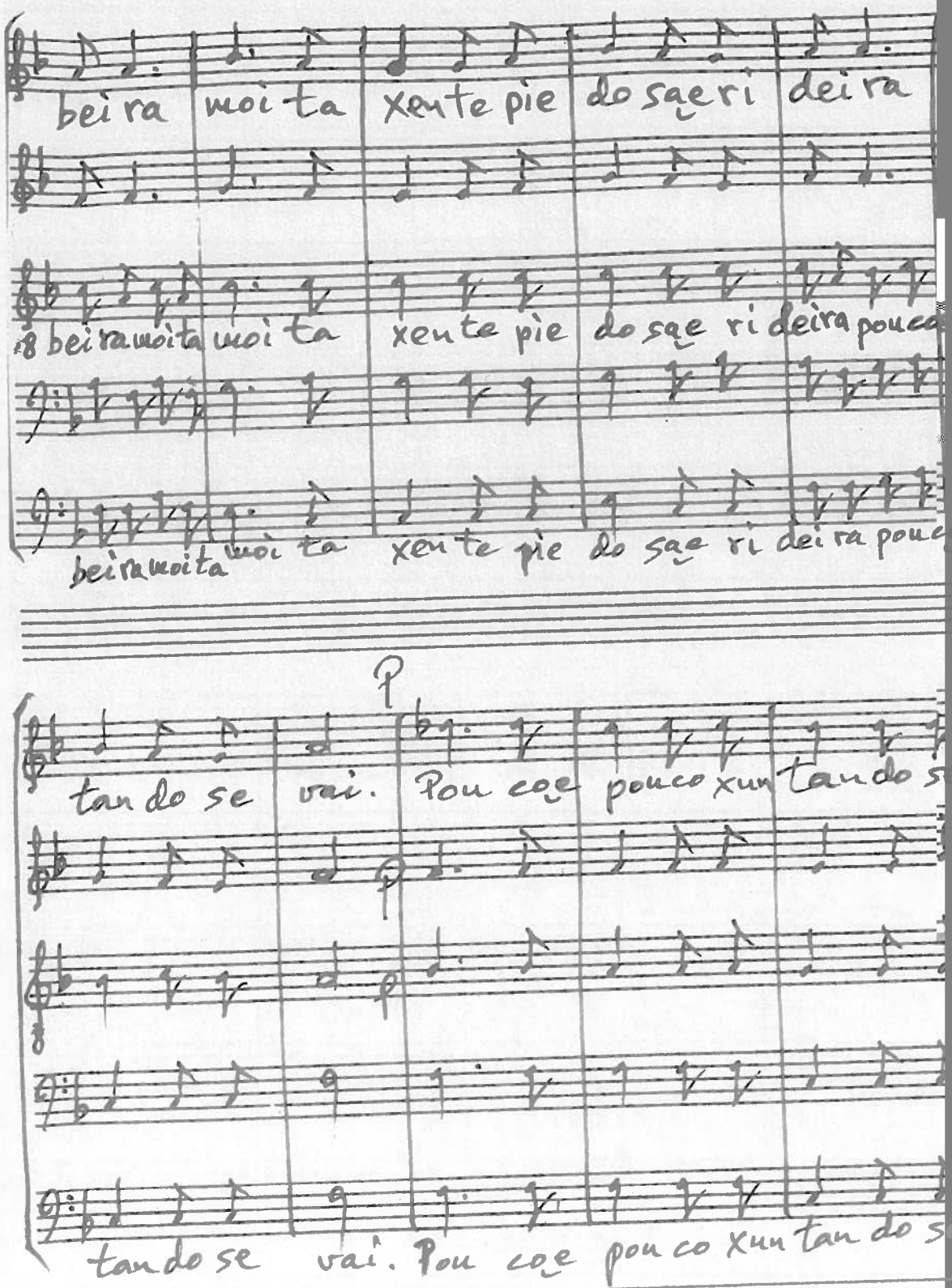
bei ra moi ta xeu te pie do sae ri dei ra
8 bei ra moi ta moi ta xeu te pie do sae ri dei ra pou co
bei ra moi ta moi ta xeu te pie do sae ri dei ra pou co
p
tan do se vai. Pou coe pou co xun tan do se
tan do se vai. Pou coe pou co xun tan do se
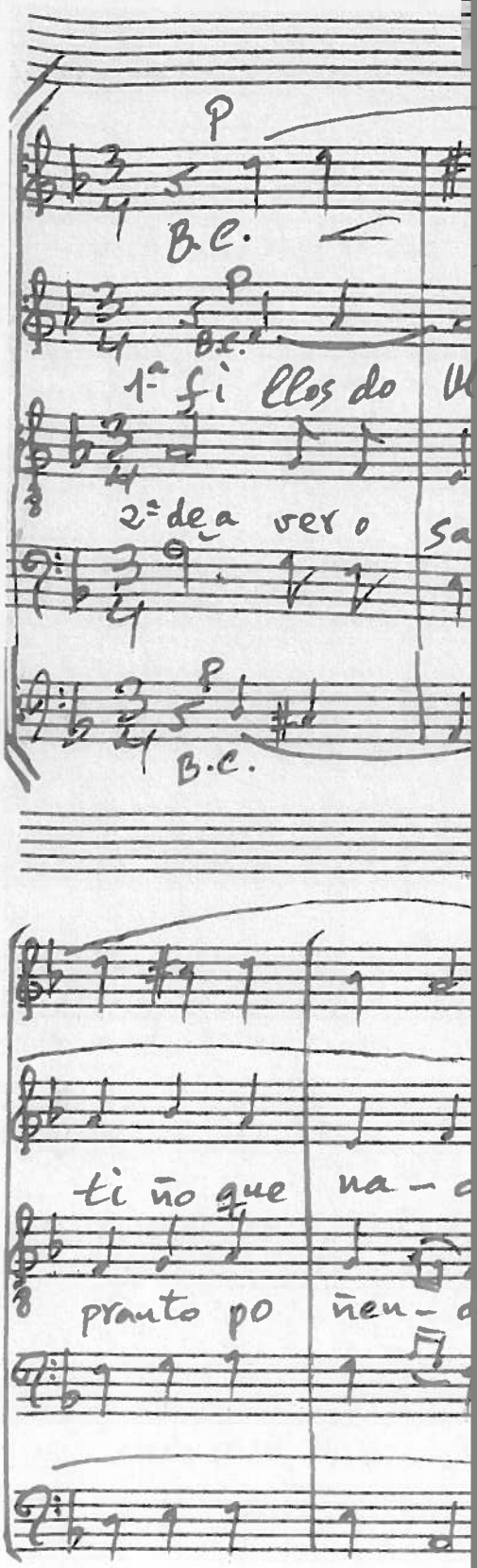
p
B.C.
p
B.C.
1ª fi llos do
2ª de a ver o
p
B.C.
ti ño que
pranto po

tre la
va mos
I

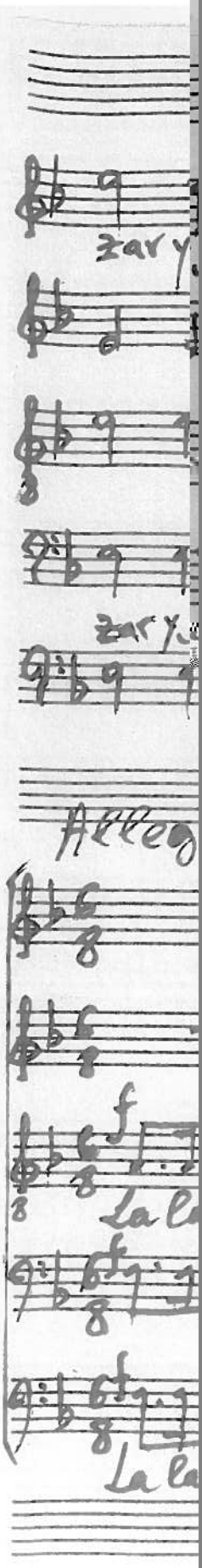
Zary
Zary
Allegro
f
La la
La la
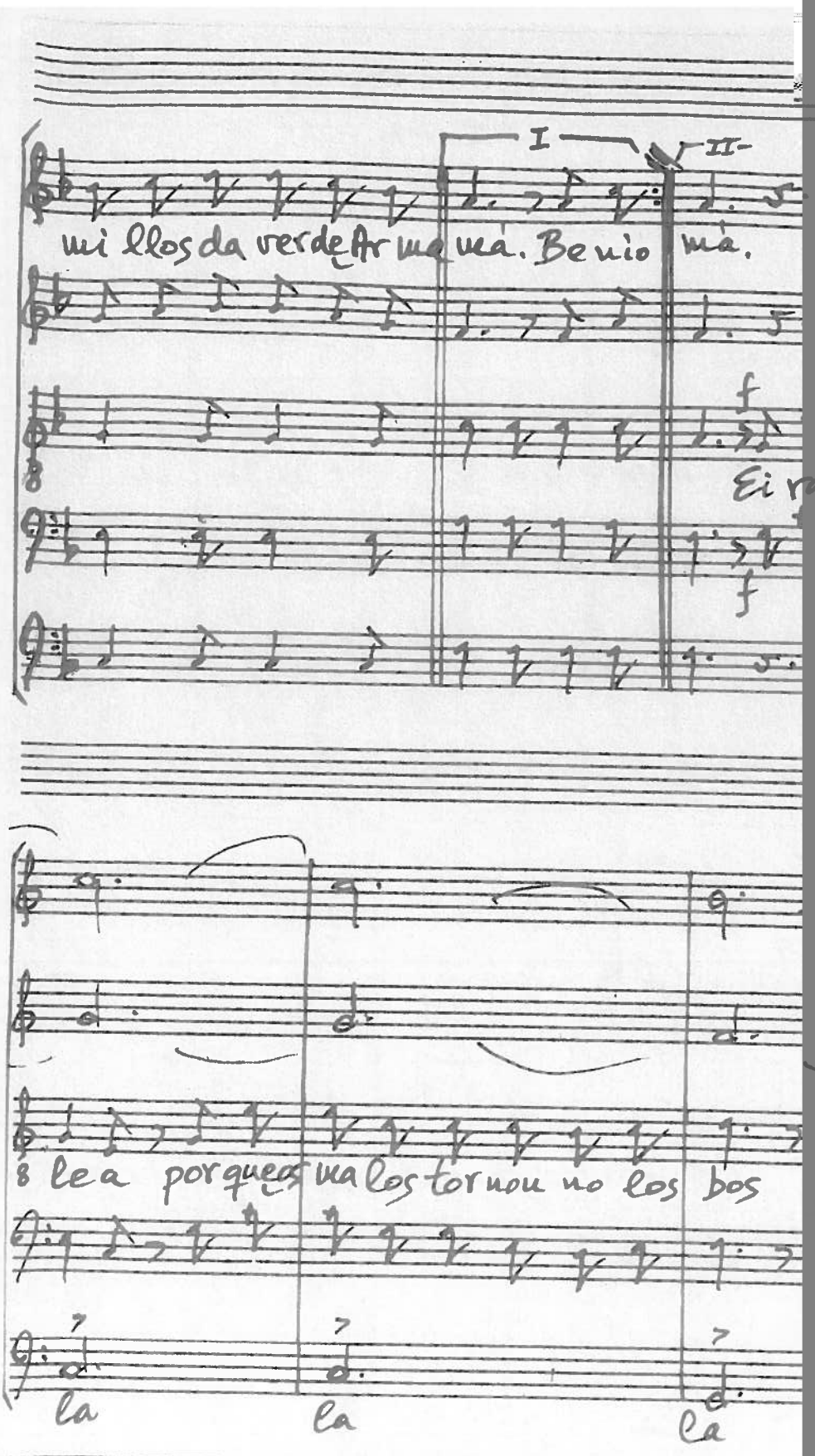
I
II
mi llos da verde Ar me uà. Be uio mà.
m
Oh...
mf
f
Ei ra a ces ue xeut
f
8 le a por que s ma los tor nou no los bos
la
la
la

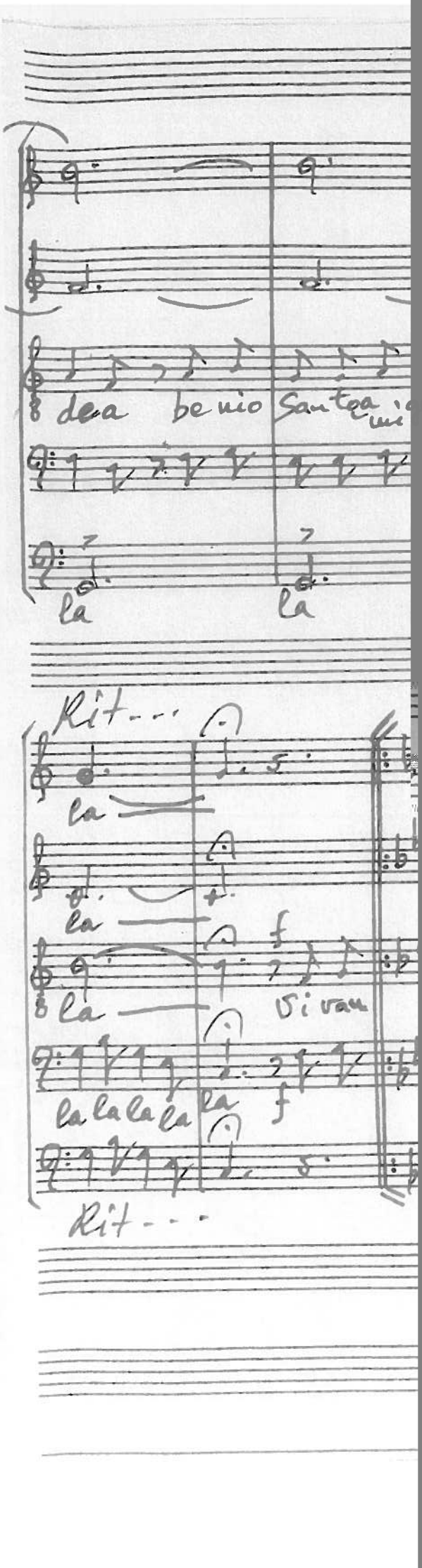
dea bendio Santa
la la
Rit...
la
la
la
Si van
la la la la la
Rit...

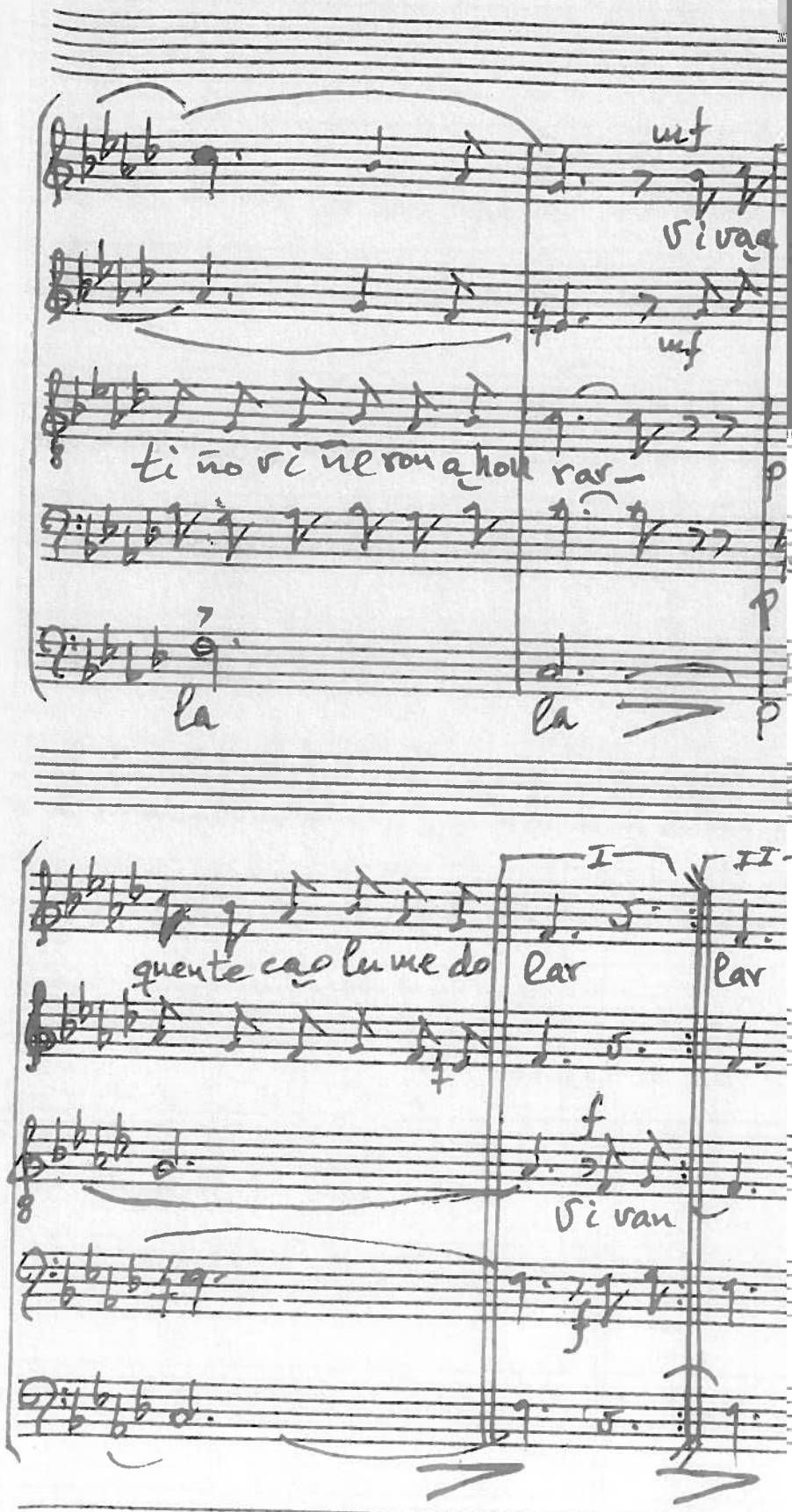
mf
Si va
mf
ti no ri ne ron a hoh rar
p B.C.
p B.C.
la
la
p
I
II
que nte ca o lu me do
lar
lar
f
Si van

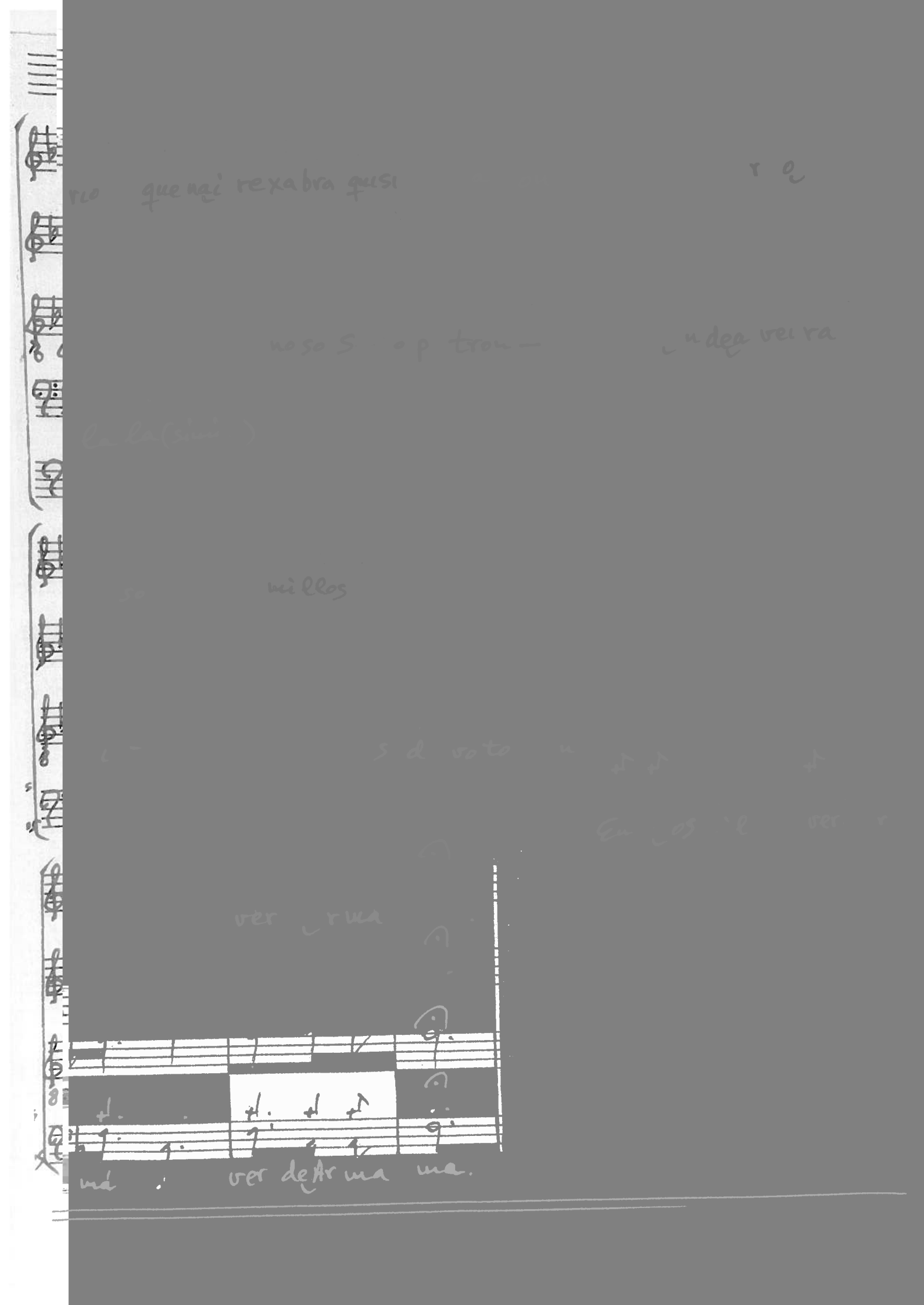

(ALBORADA) SN C 4.10

Lus da ialba cobre o ceo,
doura os campos, doura os montes,
e nos regos e nas fontes
lindas ~~pelras~~ perlas verte arreo.

Hoxe hai festa ao pe do Miño
hoxe hai troula e alegria
¡Ei, rapaces! hoxe e día
de San Campio queridiño.

Vamos ver o noso Santo,
vamos ver a nosa frol,
que da irexa nun recanto
loce e brila coma un sol.

Xa se ergueu coma roxa fogueira
ese sol que a fartura nos trai,
e do Miño na verde ribeira
moita xente, piedosa e rideira,
pouco e pouco xuntándose vai. Bis

Romeiros (o p[illegible])

¡Ai fillos do Miño!
vir todos acá
a ver ao Santiño
que na cama está.

Vinde a ver o Santo
que nos trouxo Dios,
que él enxuga o pranto
poñéndonos bos.

¡Ai, lus alcendida
¡Estrela do Norte!
que lles das a vida
aos que están á morte

E longo o camiño,
máis vamos alá,
a ver ao Santiño
que na cama está

Pai dos labradores,
vímosche a rezar,
e-a pedir favores
onde o teu altar.

(Muiñeira)
Benia o [illegible] a
Santo [illegible]

que na irexa branquiña está,
onde a veira do río escumoso
entre os millos da verde Armamá

¡Ei, rapaces! que a xente toa
porque os mortos tornóuno os bos
Benia o Santo que é groria da aldea,
benia o Santo amiguiño de Dios

Vivan, vivan pasantos e cegos
que o Santiño viñeron a honrar
iva a fe dos cristianos galegos
que é máis quente ca o lume do lar